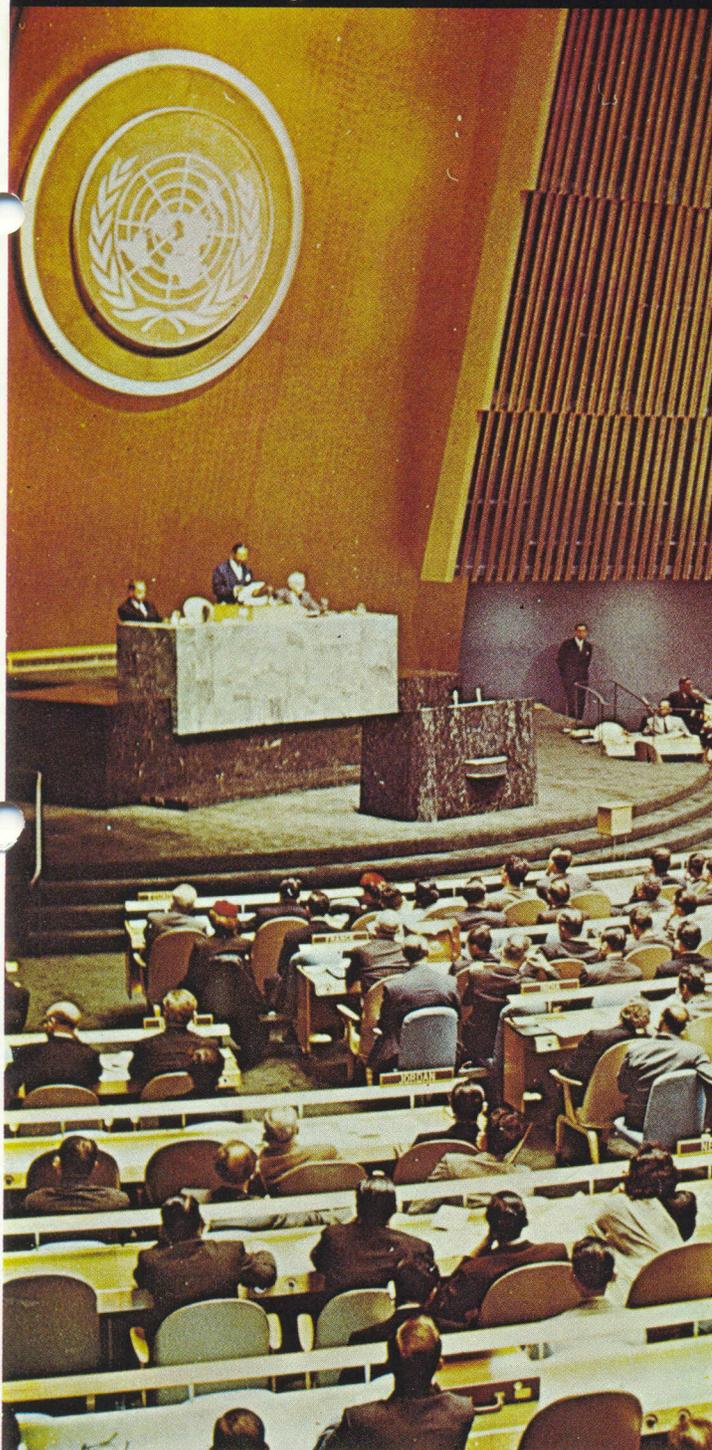

de
ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

**DE KLOOF
TUSSEN DE GENERATIES**

Uit onze lezerskring

De Ideale Wereld van Morgen

„Toen ik uw blad *De Echte Waarheid* aanvraag dacht ik dat dit „iets” van de religieuze groep zou zijn. Reeds in het eerste nummer dat ik ontving bleek ik meer met een humane dan een religieuze organisatie te doen te hebben. Ik ben zelf zeer geïnteresseerd in alles wat met de wereld van vandaag en van morgen te maken heeft en daarom ben ik wel enigszins teleurgesteld dat ik de door mij aangevraagde brochure *De ideale Wereld van morgen* nog niet heb mogen ontvangen.”

H. ten G., Hoensbroek

• *Onze drukkerijen zijn door de overweldigende vraag naar onze literatuur helaas wat achter geraakt met de productie van dit boekje. We hebben echter bijzonder veel aandacht aan de uitvoering ervan besteed en we zijn er van overtuigd dat u bij ontvangst ervan zult zeggen dat het toch het wat lange wachten wel waard was!*

Kerstmis

„Ik heb nog nooit de tijd van Jezus' geboorte zo duidelijk en met bewijzen gestaafd zien uitgelegd als in uw december-nummer. Men had ons altijd geleerd dat Jezus op 25 december was geboren.”

W. H. S., Tilburg

„Met belangstelling heb ik van de aanvang af kennis genomen van uw uitgave. Ook het *Hippie*-boekje deed mij genoeg, het doet nu zelfs de ronde langs mijn hippe-kleinkinderen in wording. Het trof mij evenwel dat u in uw december-nummer laat voorkomen alsof de kerken *leren* dat Christus op 25 december werd geboren. Iedere geestelijke zal u zeggen dat de kerk die dag slechts als gedenkdatum heeft ingesteld en tevens om het zonnewende-feest er uit te werken.”

P. J. R., Scheveningen

• *De menselijke natuur weet het altijd beter dan God: Als Hij in zijn Woord uitdrukkelijk had gezegd dat Christus' geboortedag wél gevierd moest worden, dan had niemand daar oren voor gehad.*

„Een kennis liet mij uw blad *De Echte Waarheid* lezen. Het heeft mij bijzonder getroffen hoe scherpzinnig en doeltreffend de bijbelse waarheden worden gesteld in een chaos van nihilisme, ongelof, duisternis en wanorde. Gaarne ontving ik dit blad voortaan geregeld.”

M. V., Berg en Dal,
Gelderland

„Ik heb nu twee nummers van *De Echte Waarheid* ontvangen. Deze kennismaking heeft me buitengewoon verast. Niet alleen omdat het enig is, maar ook omdat de geest die ervan uitgaat me zo diep heeft gegrepen, dat ik het als geestelijke broodroof zou ervaren indien u mij om de een of andere reden verdere toezending zou ontzeggen.”

R. H., Denderleeuw,
Oost Vlaanderen

Bestaat God?

„Hoewel ik doorgaans niet te koop loop met mijn geloofsovertuigingen (ik heb me al jaren gedistantieerd van Kerk of Geloof), werd ik geboeid door de eenvoudige, doch pracht stijl, hoe u weergeeft waarom er wel een God bestaat.”

L. Q. B., Den Bosch

„Allereerst wilde ik inhaken op het artikel *Bestaat God?* in uw september-nummer van 1968. Door uit het fenomeen van de radioactiviteit te concluderen dat materie niet eeuwig heeft bestaan, gaat mijns inziens wel wat ver, aangezien dit proces bij voldoende energie ook omgekeerd kan verlopen en de voorraad uranium dus voortdurend aangevuld kan worden, zonder dat de Schepper hiervoor hoeft in te grijpen.”

J. B. A. P., Nijmegen

• *Waar denkt u die energie vandaan te halen en hoeveel denkt u nodig te hebben? Meer energie dan wij bij benadering kunnen meten is nodig om ook maar het kleinste deeltje materie te creëren. Geen energie kan en wordt nu in stof omgezet, aangezien de Schepping compleet was en nu afloopt (Hebr. 1:10-12) in volkomen harmonie met alle wetten der thermodynamica.*

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

April 1969

2^e jaargang

No. 4

Wereldoplage: 1 650 000

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena, Californië; Watford, Engeland; en Sydney, Australië door Ambassador College, Nederlandse, Franse en Duitse edities: Watford, Engeland; Spaanse editie: Big Sandy, Texas. Copyright © 1969, Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CENTRALE REDACTIE

Dr. Herman L. Hoeh
Roderick C. Meredith

Buitenlandse Redacteurs

Engeland: Raymond F. McNair
Australië: C. Wayne Cole
Zuid-Afrika: Ernest Williams
Duitsland: Frank Schnee
Zwitserland: Colin Wilkins
Filippijnen: Gerald Waterhouse
Zuid-Amerika: Enrique Ruiz

Administrateur

Albert J. Portune

—Nederlandse Editie—

HOOFDREDACTEUR

Dick Gagel

Redacteurs en Medewerkers

Roger Franck
Matthieu Janssen
Jan Ursem
Henri Vandorselaar
Jo van der Wende
Han Wilms

Secretaressen

Iepke Klarenberg
Sipke Tenty

UW ABONNEMENT is door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan:

Ambassador College
Postbus 496
Arnhem, Nederland

Indien elders woonachtig:

Ambassador College
Dutch Department
P. O. Box 1030

Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel oud als nieuw adres.

Persoonlijk Gesprek

met Herbert W. Armstrong

IN december j.l. had ik voor de eerste maal de gelegenheid een bezoek aan Japan te brengen. Het was mijn derde wereldreis, maar Japan had ik steeds gemist. Tijdens dit bezoek had ik de eer door Prins Mikasa, de broer van keizer Hirohito, voor een lunch uitgenodigd te worden.

Zoals de meesten van onze lezers weten, wordt het radioprogramma *De WERELD VAN MORGEN* in elk bewoond werelddeel uitgezonden, maar nog niet naar elk land afzonderlijk. Het televisieprogramma van *De WERELD VAN MORGEN* is nu ook begonnen met kleurentelevisieuitzendingen over een beperkt aantal stations. Geleidelijk zullen deze televisieprogramma's uitgebreid worden tot ze heel Noord-Amerika en zoveel mogelijk andere landen zullen bestrijken.

Op het ogenblik treffen we voorbereidingen voor uitzendingen in het Japans over de voornaamste Japanse radiostations. Er is een Japanse afdeling te Pasadena opgericht onder de leiding van de heer Osamu Gotoh, een geboren Japanner. Zijn vader was een man van aanzien in Japan. Door toedoen van zijn vaders relaties en positie heeft de heer Gotoh uitgebreide relaties met mensen van hoge rang en stand in het hele Verre Oosten. Onze Japanse afdeling heeft reeds verschillende van onze meest gevraagde boekjes in het Japans vertaald.

Ik had reeds twee keer een reis om de wereld gemaakt, maar nu had ik voor de eerste maal de gelegenheid om Japan te bezoeken.

Volgens afspraak zou ik de heer Gotoh in Tokio ontmoeten. Hij was me vooruitgereisd en had onderweg verschillende afspraken gehouden, o.a. in Manila, Singapore en Hongkong.

Ik reisde in de tegenovergestelde richting, eerst naar onze campus in Engeland. Dr. Herman L. Hoeh, hoofd der faculteit van Ambassador College

te Pasadena en de heer Stanley R. Rader, onze voornaamste juridische en financiële adviseur, vergezelden me. In Engeland voegde de heer Charles F. Hunting, financieel beheerder van ons College in Groot Britannië zich bij ons. Vandaar vlogen we gezamenlijk naar Jeruzalem.

Ambassador College was door de Hebreeuwse Universiteit te Jeruzalem uitgenodigd om gezamenlijk een uiterst belangrijk wetenschappelijk project te ondernemen. Hierover zult u in volgende nummers van *De Echte Waarheid* meer kunnen lezen. Tijdens dit bezoek moesten we de laatste regelingen treffen. Terloops zou ik willen vermelden dat de Hebreeuwse Universiteit, naar ik hoor, als dé vooraanstaande universitaire instelling van het Midden-Oosten wordt erkend. Er staan 13 000 studenten ingeschreven. Terwijl we op hun campus waren stelden we vast dat zij zekere eigenschappen met het Ambassador College gemeen hebben. We zagen geen hippies, geen nietsnutten of andere abnormale leeglopers, maar wel *ernstige* studenten die het leven *ernstig* opnemen; studenten die met hoop en vertrouwen naar de toekomst uitzien en die druk bezig zijn om zich op de toekomst voor te bereiden.

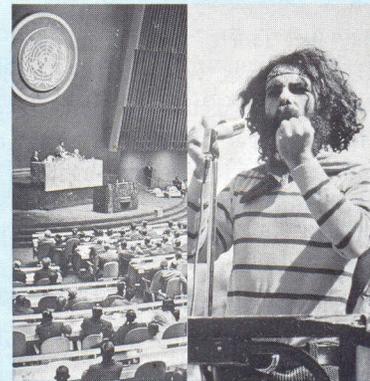
Van Jeruzalem vlogen we terug naar Nikosia op Cyprus, waar onderhandelingen gaande waren om zendtijd van Radio Cyprus te kopen. Ook in Nikosia hebben we sinds enige tijd een kantoor.

Vandaar vlogen de heer Rader en ikzelf naar Beiroet, waar we op een Pan American toestel met bestemming Hongkong en Tokio overstapten. Op de luchthaven van Tokio zouden we dan de heer Gotoh ontmoeten. Onze lange vermoeiende vlucht konden we voor een kort bezoek van 24 uur aan Hongkong onderbreken, waar we een onderhoud met de vertegenwoordigers van *Reader's Digest* hadden.

De heer Gotoh deelde ons mede dat

In dit nummer

Uit onze lezerskring	2
Persoonlijk gesprek	3
Waarom die gapende KLOOF tussen de generaties?	5
En nu — een revolutie ONDER de aarde!	8
Heeft God een DUIVEL geschapen?	11
Antwoorden op korte vragen van onze lezers	15
Ingrijpende VERANDERINGEN in hedendaags WERELDGEBEUREN	19

Foto's: Wide World, Ambassador College

Terwijl de oudere generatie vruchteloos debatteert over de schijnbaar onoplosbare wereldproblemen, werpt de jongere generatie haar eigen leiders op. Met name de studenten zijn van oordeel dat het hoog tijd is om de maatschappij waarin zij zich bevinden vanuit de universiteit te veranderen. Europa heeft haar Daniël Cohn-Bendit en Amerika haar Jerry Rubin, een van de leidende figuren van de „yippie” beweging, die hier studenten op de Berkeley campus van de Universiteit van Californië toespreekt. Hoe komt het dat onze ontgoochelde jeugd zo volkomen teleurgesteld is door de gevestigde orde? Waarom heerst er zo'n gebrek aan communicatie tussen de ouders en hun opgeschoten tieners? Lees voor de antwoorden hierop ons omslagartikel *Waarom die gapende kloof tussen de generaties?* op pagina 5 van dit nummer.

Prins Mikasa van Japan ons die dag als zijn gasten voor de lunch uitgenodigd had. Ons toestel was donderdags omstreeks 21.00 uur te Tokio verwacht, maar tengevolge van een vertraging kwamen we pas om 1 uur vrijdagmorgen aan.

Het is namelijk zo dat de Prins de meest hooggeplaatste persoon is, waarmee men in Japan contact kan opnemen. Niemand kan de keizer zelf ontmoeten, behalve leden van zijn familie, hoge regeringsambtenaren en vermoedelijk staatshoofden van grote naties.

De lunch was gearrangeerd in een toonaangevend hotel in de binnenstad. Prins Mikasa ontving de heren Gotoh en Rader en mijzelf in de vestibule van het hotel, begeleidde ons eerst naar een lounge op een hoger gelegen verdieping en vervolgens naar de eetzaal, die zich, naar ik meen, op de bovenste verdieping bevond.

We bemerkten dat de Prins zeer goed Engels sprak. Hij is rustig, buitengewoon hoffelijk en warm in de omgang, zonder zijn waardigheid te verliezen. Iedereen boog diep toen hij voorbijkwam.

Na de lunch, die helemaal in westerse stijl was, voegde de Prins zich bij ons in de wagen die we besproken hadden en gaf instructies aan de chauffeur om ons naar de ingang van het keizerlijk paleis te rijden. Aan de poort van het paleis werd ons blijkbaar eerst de toegang ontzegd door gewapende en geüniformeerde wachten, maar toen ze de Prins herkenden, die met mij achter in de wagen zat, bogen ze diep en werden we doorgelaten. De tuinen die het keizerlijk paleis omgeven zijn waarschijnlijk de grootste en de prachtigste van alle koninklijke paleizen ter wereld. We werden door vele mooie gedeeltes gereden en vervolgens weer naar de ingang teruggebracht.

Daar wachtte een andere auto. Het was geen grote limousine, maar een kleine luxueuse wagen van uitstekende kwaliteit, bestuurd door een privéchauffeur. Prins Mikasa's echtgenote stapte uit en we werden aan haar voorgesteld. Meneer Gotoh maakte natuurlijk de gebruikelijke Japanse buiging, maar Prinses Mikasa glimlachte hartelijk en

reikte meneer Rader en mij naar westerse gewoonte eenvoudig de hand. Na enkele vriendelijke woorden tot afscheid met ons gewisseld te hebben voegde de Prins zich bij zijn echtgenote in hun eigen wagen — hij had reeds vóór onze aankomst te Tokio aan de heer Gotoh medegedeeld dat hij om 2 uur 's middags een andere afspraak had — en wij reden in onze auto terug naar ons hotel.

Omstreeks 3 uur 's nachts werd ik door een hevige koortsaanval wakker. Dit was mijn eerste kennismaking met de Aziatische griep. Ik vond het daarom raadzaam de volgende dag het bed te houden. Blijkbaar had ik iets van de Aziatische griep tijdens ons ééndaags verblijf in Hongkong opgelopen. Maar erg bleek het niet te zijn, want ik was vlug weer op de been. 's Maandags kon ik al een sneltreinrit naar de stad Osaka maken.

Onze Afdeling Gebouwen en Terreinen en de Afdeling Binnenhuisarchitectuur hadden ons verzocht te Osaka een fabriek van tapijten, draperieën en dergelijke te bezoeken, daar ze van mening waren dat we een aanzienlijke besparing zouden verwezenlijken door onze benodigdheden voor sommige in aanbouw zijnde gebouwen voor onze drie hogescholen rechtstreeks aan te kopen.

Ik had al van de nieuwe gestroomlijnde treinen die dagelijks Tokio in- en uitrijden gehoord. Die treinen ontwikkelen, naar ik hoorde, een snelheid van rond 255 km/uur. Ik was me er niet van bewust dat Honsjoe, het grootste der Japanse eilanden, zó bergachtig was. Onze trein flitste door talrijke tunnels, waarvan sommige tamelijk lang. Alhoewel de snelheid in de tunnels behoorlijk verminderd werd, lag de gemiddelde snelheid nog boven de 160 km per uur.

Het centrum van Tokio, nu de grootste stad ter wereld, lijkt veel op een grote Amerikaanse stad, maar met minder werkelijk hoge wolkenkrabbers. Eén enkel kantoorgebouw had ongeveer 40 of meer verdiepingen, maar voornamelijk zag ik gebouwen met 12, 15 of 20 verdiepingen die zich over geheel Tokio schenen uit te strekken. De

bevolking heeft nu de 10 miljoen overschreden. De woonwijken die ik vanuit de trein kon zien bestonden meestal uit dicht op elkaar gepakte kleine houten huisjes, met nog kleinere tuintjes — of helemaal geen.

Tegen 't vallen van de avond, 's zaterdags, voelde ik me genoeg opgeknaapt om uit bed te gaan en een wandelingetje te maken. De straten waren gevuld met een dichte mensenmassa, meestal opgeruimde jongelui, vrolijk wandelend, vaak arm in arm. Romantische uitingen zijn tenslotte een menselijk en universeel verschijnsel, dat geen enkel land of ras uitsluit.

Dinsdagmorgen verlieten de heren Rader en Gotoh en ikzelf Tokio met een Pan American toestel en kwamen de volgende dag, na in Honolulu overnacht te hebben om de lange reis te onderbreken, in Los Angeles aan. Toen we nog in Tokio waren had meneer Gotoh me verteld dat hij tijdens zijn verblijf in Singapore een ontmoeting tussen de Eerste Minister van deze nieuwe eilandenrepubliek, Lee Kwan Yew, en mijzelf geregeld had. Meneer Gotoh is een persoonlijke vriend van deze opmerkelijke jonge Eerste Minister.

In werkelijkheid had meneer Gotoh een *vaste* afspraak gemaakt voor tien dagen later. Dit was voor mij volslagen onmogelijk, gezien de drukke werkzaamheden en de zware verantwoordelijkheid die op mij rusten. Meneer Gotoh was daarom genoodzaakt aan zijn vriend, de Eerste Minister, uitvoerig uit te leggen — zonder zijn gezicht te verliezen — dat hij de afspraak zonder voorafgaande bespreking met mij gemaakt had.

Nochtans wil ik beslist deze zeer opmerkelijke Eerste Minister van Singapore, die een hoogst merkwaardige prestatie heeft geleverd, ontmoeten. Het is een boeiend verhaal dat ik in een volgend nummer onze lezers zou willen vertellen. Indien het dus mogelijk zou zijn Premier Lee Kwan Yew later te ontmoeten zal ik met veel genoegen dit spannende en interessante verhaal in bijzonderheden beschrijven. Dit verhaal houdt een belangrijke les in.

WAAROM die GAPENDE KLOOF tussen de GENERATIES?

Waarom zijn zoveel jonge mensen van mening dat hun ouders hen niet begrijpen? Waarom verwerpen zoveel jongelui alles wat de oudere generatie voorstaat? Meer dan de helft van de wereldbevolking is jonger dan 21 jaar. Plotseling is de jeugd in opstand gekomen. Zal deze trend onze toekomst gaan bepalen?

door Garner Ted Armstrong

PLOTSSELING gaapt er een enorme kloof tussen de generaties.

Ouders begrijpen de taal van hun kinderen niet meer.

Kinderen begrijpen geen snars van hun ouders.

WAAROM?

Jeugd in opstand

Plotseling zijn het de jongeren die volgens de meeste volwassenen „de oorzaak zijn van alle problemen.”

Studenten demonstreren, slaan liederlijke taal uit, tarten de politie, bezetten universiteitsgebouwen en sluiten zich bij extreme organisaties aan.

Tieners lopen van huis weg — geven de brui aan de samenleving en worden doelloze hippies. Ze experimenteren met drugs, vrije sex, en worden vaak delinquenten.

Studenten demonstreerden in Japan, Tsjecho-Slowakije, Frankrijk, Italië, Mexico, de VS en België.

Zijn deze jeugdige stemmen de voorbode van onze toekomst? Voorstellen hun verontwaardigde protestkreten diepgaande maatschappelijke veranderingen? Zullen tieners binnenkort hun eigen vertegenwoordigers kiezen, en praktisch over hun land regeeren?

Vandaag is de jeugd in opstand! Ouders schijnen niet in staat te zijn hun kinderen te beïnvloeden of in toom te houden. De scholen weten

geen raad met hen, en politiestatistieken bewijzen dat onze „lieverdjes” in de verschillende misdaadcategorieën het sterkst vertegenwoordigd zijn. Nog nooit in de geschiedenis van de mens is jeugdige opstandigheid zo'n groot probleem geweest — zo'n sociale ziekte. Nog nooit hebben doorgewone studenten het zover gebracht om een regering aan het wankelen te brengen.

Maar *waartegen* komen ze in opstand?

Hoe denken ze over het leven, de „Establishment” en de toekomst?

De jeugd heeft haar redenen

Ze zullen een aantal argumenten opnoemen — en de meeste zijn volkomen steekhoudend.

In de eerste plaats zullen ze u vertellen dat ze *oorlogvoering* haten. Ze zullen u vertellen dat ze het zat zijn over de „bom” en de ruimtewedloop te horen praten. Ze zullen u laten weten dat *zij*, de tieners en studenten, niets tegen de Russen, Chinezen, Noordvietnamezen, of wie dan ook hebben.

Ze zullen waarschijnlijk lang en heftig discussiëren over deze principes, gebaseerd op wat ze van hun gelijken gehoord, gelezen of gezien hebben.

U zult woorden als „eerlijkheid” horen — zelfs wanneer het over sex gaat. Eerlijkheid, wat betreft het erkennen van wat ze zijn, wat ze doen, en wat ze geloven.

Waarom dit gepraat over eerlijkheid?

Om de doodeenvoudige reden dat ze geleerd hebben dat ze in een *oneerlijke* wereld leven. De meeste mensen om hen heen — van zakenlieden tot politieke figuren — geven zich uit voor heel andere personen dan ze doorgaans in de praktijk blijken te zijn. In kranten en tijdschriften lezen ze sensationele onthullingen over chicanes in regering, zakenwereld, industrie en onderwijs. In de uiterst pikante films zien ze voorbeelden van ontsporingen van volwassenen, van misdaad, geweld, perverse sex en verheerlijking van geweld en oorlog. In het klaslokaal bestaat de mogelijkheid dat ze naar totaal onbevoegde leerkrachten luisteren of naar ultra-liberale professoren die over God, sex en politiek filosoferen.

Van de kant van de hippies horen ze dat een „stickje roken” niemand kwaad doet.

Voor de jongens wacht de dienstplicht — de meisjes vragen zich af waar *echt* geluk en zekerheid in een krankzinnige wereld als deze te vinden zijn.

Na de universiteit of de middelbare school doorlopen te hebben zijn ze gedesillusioneerd, gefrustreerd en hebben zich *tegen* hun ouders, hun opvoeders en de samenleving gekeerd. Op de universiteiten komen honderden van hen in opstand, eisen andere vakken, nieuwe professoren, liberalisering van

Foto: Anefo-Pix

In Amsterdam betoogden 15 000 jongeren tegen de oorlog in Vietnam. De jeugd is het eenvoudig beu in een harde, gewelddadige wereld te leven, een wereld die niet door hun toedoen zo geworden is!

de regels in de studententehuizen en het ontslag van de rector.

Nog nooit eerder in de geschiedenis hebben zoveel landen zich door hun eigen jeugd zo in het defensief laten dringen.

In Frankrijk ontketenden jeugdige demonstranten een nationale staking, die De Gaulle deed wankelen en de Franse economie vrijwel tot stilstand bracht.

In Engeland kwamen massale anti-Amerikaanse, tegen de oorlog in Vietnam gerichte betogingen, bomaanslagen, vernielingen en rellen steeds meer in het nieuws.

Studenten kwamen in opstand in Duitsland, Tsjechoslowakije, Japan, Griekenland, Jordanië, Egypte en België.

In de VS bevinden de universiteiten zich naar het schijnt voortdurend in de greep van verwarring, onrust, geweld en opstand.

Opstand. Onrust. Verwerping. Betoging. Zo luiden tegenwoordig de krantenkoppen, en het lijkt wel of ze rijmen met de woorden „student” en „jeugd”.

Maar *waarom*?

Vormen deze betogingen van de jeugd een of ander samenhangend geheel? Steekt er een wereldwijde betekenis achter?

Niet overal dezelfde oorzaken

De Egyptenaren die tegen de „Israëliische agressors” demonstreren hebben uiteraard andere beweegredenen dan de Britse hippies die betogingen tegen de oorlog in Vietnam houden.

Het ligt voor de hand dat de „yuppies” in Chicago met hun demonstraties niet door dezelfde beweegredenen werden geleid als de jeugdige negers in Washington kort na de moord op Dr. Martin Luther King.

Maar of het nu Fransen, Japanners, Amerikanen of Nederlanders zijn — jeugdige demonstranten hebben veel gemeen.

Ze leven allen in dezelfde wereld. Ze zien een gemeenschappelijke bedreiging van hun toekomst. Ze vrezen hetzelfde lot.

Eén ding staat vast: de tijd waarin jeugdige studenten gezegd konden worden hun hoofd bij hun boeken te

houden en de beslissingen aan hun leiders en ouders over te laten is voor goed voorbij.

De realisatie dat confrontaties, intimidaties en geweld hen een krachtig wapen in de hand gaf, bracht miljoenen jongeren over de gehele wereld ertoe jeugdorganisaties op te richten of er lid van te worden.

Veel ervan zijn communistisch. Andere zijn geïnfilteerd door communisten. Sommige zijn op para-militaire leest geschoeid, terwijl andere alleen maar „vrije liefde” tot doel hebben. Andere willen van de huidige maatschappij niets meer weten en hebben een mentaliteit van „het kan ons niet schelen”; andere zijn merkbaar actief op politiek terrein.

Maar of ze nu hun regering, ouders, school of kerk uitdagen, de tegenwoordige jeugd schijnt vastbesloten te zijn de status quo te betwisten.

Vastbesloten om te demonstreren — toegewijd aan opstand.

Eén oorzaak gemeen

De meest in het oog springende oorzaak van jeugdige onrust en wrok-

gevoelens geldt evenwel voor de hele mensheid.

Het zijn eenvoudig de heersende toestanden.

We zien vandaag een wereld die volkomen verdeeld is, een wereld die een nucleaire capaciteit heeft om meer dan 44 werelden zoals de onze te vernietigen. Een wereld met gewapende conflicten en de „koude oorlog”, met toenemend liberalisme en „vrije liefde”, dubbelzinnige normen en de bevolkingsexplosie, met pornografie en de pil, met de beloften van regeringen en het falen van ouders.

Vanaf het eerste stadium van hun bewustzijn wordt de jeugd — ongeacht of die nu in Nederland of Nigerië woont — bijgebracht in wat voor een wereld het leeft.

En die jeugd begint zich af te vragen: „Maar waarom uitgerekend ik? Waarom NU?”

„Waarom hebben ze *mijn* mening niet gevraagd? Waarom vertellen jullie me dat dit *mijn* wereld is — ik heb er tenslotte part noch deel aan gehad dat die zo geworden is?”

Kan men het een 14-jarige kwalijk nemen dat hij woedend wordt als hij hoort dat de wereld en zijn toekomst elk ogenblik in de lucht kan vliegen?

Al gauw nadat een tiener met de verbijsterende toestanden in deze wereld kennis heeft gemaakt, begint hij zich af te vragen: „WAAROM?” Hij vraagt zich af hoe de wereld zo geworden is — *waarom* het gebeurde — en *waar* alles op uit zal lopen.

Hij kan de toestanden in de huidige samenleving niet uitstaan. Soms raakt hij zó in vuur en vlam voor een streven of een beweging waarvan hij denkt dat het de oplossingen voor dit alles heeft dat hij aan betogingen of zelfs rellen deelneemt. Soms wordt hij zó ontmoedigd door de hopeloosheid van de situatie dat hij eenvoudig alles opgeeft, een „drop-out” wordt en alleen maar voor het heden in een zuigend moeras van „vrije liefde”, drugs, misdaad en uitzichtloosheid leeft.

Uiteraard zijn er tientallen, ja, zelfs honderden redenen — de meeste zeer persoonlijk — dat jongeren het gezag uitdagen, hun ouders verwerpen, met de politie vechten en oproer kraaien. Maar verreweg de belangrijkste reden

is dat ze *eenvoudig niet van deze wereld houden zoals ze nu is* — en ze proberen vertwijfeld die te veranderen.

De traditionele normenstellers

Maar waarom houden deze jeugdige demonstranten zich niet rustig bij hun leerboeken, in plaats van luidkeels hun onenigheid met het universiteitsbestuur kenbaar te maken?

Om de eenvoudige reden dat de traditionele vormers van de jeugd zélf een revolutie hebben ondergaan.

Die traditionele normenstellers van de maatschappij — *elke* maatschappij — zijn altijd het gezin, de school en de kerk geweest.

Maar de meeste gezinnen slagen er niet meer in kinderen groot te brengen volgens de principes van dat gezin. Ook de school schijnt het denken van de leerlingen niet meer te kunnen formeren en leiden. En donderende zedepreken van de kansels blijken niet meer als voorheen in staat te zijn de jeugd te doen sidderen en beven. Temidden van jeugdige onrust blijken deze drie instellingen verbazend weinig te kunnen doen om de tienerrebellie te stoppen of in toom te houden.

Feitelijk zijn het ouderlijk huis, de school en de kerk vaak het *doelwit* van de opstand!

En de reden hiervoor is dat de tieners zich juist het meest tekort gedaan voelen door elk van deze drie instellingen.

Hier volgen de schokkende redenen en de diep gewortelde *oorzaken* van de tiener-opstand.

Het ouderlijk huis

Het gezin — elk gezin — betekent voor elk kind de eerste vorm van gezag, behaaglijkheid, bescherming, veiligheid en warmte — ongeacht ras, kleur of nationaliteit. Toch verdwijnt over de hele wereld het gezin snel als het traditionele bolwerk voor gedragsnormen.

De Verenigde Staten zijn daar een uitstekend voorbeeld van. Daar is bijna één op de drie gezinnen door echtscheiding in tweeën gespleten.

Er zijn veel studies ondernomen die jeugdcriminaliteit rechtstreeks met uit elkaar geslagen gezinnen in verband hebben gebracht.

UITZENDTIJDEN

De WERELD VAN MORGEN

EUROPA

In het Engels —

RADIO MANX — 188 m (1594 kHz) middengolf — zondag: 14.45 en 19.45; maandag t/m zaterdag: 10.30 en 19.30 — ultra korte golf 89 MHz — zondag: 19.45; maandag t/m zaterdag: 19.30.

In het Frans —

RADIO LUXEMBURG — 1293 m, lange golf, maandag: 5.30; dinsdag, vrijdag: 5.15; donderdag: 5.10.

EUROPA NR. EEN — Felsberg, Saar, Duitsland — 1647 m, (182 kHz) zondag: 1.00 en 5.52; woensdag, zaterdag: 5.37.

In het Duits —

RADIO LUXEMBURG — 49 m, (6090 kHz) kortegolf en 208 m, (1439 kHz) middengolf — zondag: 6.05; maandag, dinsdag en vrijdag: 5.00.

ZUID AMERIKA

In het Engels —

RADIO ANTILLEN — Montserrat, W. I. (930 kHz) 18.30 dagelijks.

RADIO SURINAME — Paramaribo — (620 kHz) dagelijks tussen 12.00 en 13.00 of tussen 19.00 en 20.30.

Indien u in het buitenland woont en het WERELD VAN MORGEN programma in het Engels wilt ontvangen, schrijft u ons dan om een lijst met de meer dan 300 stations waarover wij uitzenden.

Maar voor elk gezin dat rechtstreeks in een echtscheiding betrokken is zijn er andere die slechts een schaduw zijn van hetgeen ze vroeger waren — een echtpaar dat alleen maar door sociale of economische omstandigheden gedwongen samenblijft — niet omdat ze het zelf zo graag willen.

Vergeet niet dat elk gezin een bouwsteen van de maatschappij is. De toestand van het gezin bepaalt de toestand van de natie. Een huis dat tegen zichzelf verdeeld is kan onmogelijk staande blijven — net als naties met verdeelde gezinnen zich evenmin kunnen handhaven. In Amerika konden duizenden Amerikaanse families tijdens de overvloed na de Tweede Wereldoorlog meer van de gemakkelikheden die de wereld aanbood genieten. Televisieapparaten werden grif gekocht en miljoenen Amerikanen konden zodoende elke avond in hun eigen huiskamer van top-talenten uit Hollywood genieten. Maar

(Vervolgd op pagina 16)

kunt weten waar dit op uit zal lopen.

Voor veel mensen is de Bijbel een droog en saai boek, of voor anderen alleen maar geschikt om uit te lezen als men in moeilijkheden zit. Tot nu toe heeft God de wereld voortdurend met woorden gewaarschuwd — door de boodschap die zijn dienstknechten brachten. Maar met deze manier van waarschuwen is het bijna gedaan! God zal tot deze opstandige wereld gaan „spreken” in een taal die ze niet kan misverstaan. God staat op het punt de aarde te doen schudden en beven!

De mensen verwarren Gods *geduld* met onverschilligheid. Zij willen zichzelf wijsmaken dat Hij zich van de aarde niets aantrekt of zelfs dood is. Maar ze zullen niet lang hoeven te wachten om met hun eigen ogen te zien en te voelen wat de macht van God is — en Hem vrezen!

God gooit het niet op een accoordje met de zonde! De verwrongen aardlagen en de uitgestrekte gebieden die miljarden fossielen bevatten hadden ons al eeuwen geleden moeten leren dat *op zonde een straf volgt*.

Maar de mensen hebben zich laten verblinden door de fabels van actualisme en evolutie. De geleerden zouden lering hebben kunnen trekken uit de geologische vondsten — als zij hun ogen niet voor de feiten hadden gesloten.

De Bijbel voorspelt *grote aardbevingen* juist vóór en tijdens de wederkomst van Christus om Gods Koninkrijk letterlijk op deze aarde op te richten. Lees het voor uzelf in Mattheüs 24:7 : „Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar hongersnoden en *aardbevingen* zijn.” Lucas 21:11 in de Staten Vertaling voegt daar nog aan toe: „en er zullen *grote aardbevingen* wezen in verscheidene plaatsen...” De apostel Johannes werd opgedragen de volgende profetie voor de nabije toekomst — het einde van onze hedendaagse beschaving — neer te schrijven: „... en er geschiedde een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op de aarde was: zo hevig was deze aardbeving, zo groot... en alle eilanden

Foto: UPI

Terwijl vogels verschrikt wegvliegen, barst een vulkaan in alle hevigheid los — tonnen as en lava uitpuwend. Het resultaat — een kilometer-lang nieuw eiland werd geboren voor de kust van Deception-Eiland in Antarctica. De foto van deze „happening” werd vanaf het onderzoekingsvaartuig Shackleton genomen.

kunt weten waar dit op uit zal lopen.

Voor veel mensen is de Bijbel een droog en saai boek, of voor anderen alleen maar geschikt om uit te lezen als men in moeilijkheden zit. Tot nu toe heeft God de wereld voortdurend met woorden gewaarschuwd — door de boodschap die zijn dienstknechten brachten. Maar met deze manier van waarschuwen is het bijna gedaan! God zal tot deze opstandige wereld gaan „spreken” in een taal die ze niet kan misverstaan. God staat op het punt de aarde te doen schudden en beven!

De mensen verwarren Gods *geduld* met onverschilligheid. Zij willen zichzelf wijsmaken dat Hij zich van de aarde niets aantrekt of zelfs dood is. Maar ze zullen niet lang hoeven te wachten om met hun eigen ogen te zien en te voelen wat de macht van God is — en Hem vrezen!

God gooit het niet op een accoordje met de zonde! De verwrongen aardlagen en de uitgestrekte gebieden die miljarden fossielen bevatten hadden ons al eeuwen geleden moeten leren dat *op zonde een straf volgt*.

Maar de mensen hebben zich laten verblinden door de fabels van actualisme en evolutie. De geleerden zouden lering hebben kunnen trekken uit de geologische vondsten — als zij hun ogen niet voor de feiten hadden gesloten.

De Bijbel voorspelt *grote aardbevingen* juist vóór en tijdens de wederkomst van Christus om Gods Koninkrijk letterlijk op deze aarde op te richten. Lees het voor uzelf in Mattheüs 24:7 : „Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar hongersnoden en *aardbevingen* zijn.” Lucas 21:11 in de Staten Vertaling voegt daar nog aan toe: „en er zullen *grote aardbevingen* wezen in verscheidene plaatsen...” De apostel Johannes werd opgedragen de volgende profetie voor de nabije toekomst — het einde van onze hedendaagse beschaving — neer te schrijven: „... en er geschiedde een grote aardbeving, *zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op de aarde was: zó hevig was deze aardbeving, zó groot...* en alle eilanden

Foto: UPI

Terwijl vogels verschrikt wegvliegen, barst een vulkaan in alle hevigheid los — tonnen as en lava uitpuwend. Het resultaat — een kilometer-lang nieuw eiland werd geboren voor de kust van Deception-Eiland in Antarctica. De foto van deze „happening” werd vanaf het onderzoekingsvaartuig Shackleton genomen.

Foto: U.S. Geological Survey

Grillig verwrongen en verplaatste aardlagen zijn stomme getuigen van enorme krachten die vroeger de korst van de aarde geteisterd hebben. Het is een teken van de geweldige fysieke straf die op zonde volgt.

vluchtten weg en bergen werden niet (meer) gevonden" — stortten krakend en donderend ineen! (Openb. 16:18 en 20.) De huidige generatie is bestemd deze tijden mee te maken! Denk eens in! Geen imposante Pyreneeën, geen Himalaya gebergte, Rocky Mountains of Andes gebergte zullen er dan meer zijn, die nu de regenval krijgen in plaats van de woestijnen er achter. Geen wonder dat in de wereld van morgen de woestijnen zullen bloeien als een roos (Jesaja 35, *St. Vert.*). De aarde „waggelt zeer als een beschonkene" (Jes. 24:20) en zal werkelijk „bevend van haar plaats wijken" (Jes. 13:13) — d.w.z., *uit haar baan raken!*

Deze keer zal God wèl de aandacht trekken van hen die er een gewoonte van gemaakt hebben, zich niets van Hem aan te trekken. God is de allerhoogste Leermeester, en evenals iedere leraar kan Hij niet iets duidelijk maken tenzij de leerlingen aandacht tonen. De mens heeft geweigerd te luisteren — geweigerd om Gods Woord, de Bijbel, te gehoorzamen.

Het boek Amos houdt een profetie in voor onze tijd. Het bevat waarschuwingen voor verschillende volken, in het bijzonder voor de tegenwoordige nakomelingen van de tien stammen van het Huis van Israël, en het Huis van Juda (Amos 4:12-13). Daaronder zijn begrepen de Verenigde Staten van Amerika, Engeland en het Gemenebest, de democratieën in Noordwest-Europa, en de Joodse natie die zich tegenwoordig Israël noemt. God zal ons op onze knieën dwingen om ons zodoende naar de juiste levensweg te leiden. Hij zal daarvoor *droogten* en *overstromingen* (Amos 4:7-9), *oorlogen*, *aardbevingen* en *vulkaanuitbarstingen* gebruiken waarmee hij ook de goddeloze steden uit de oudheid vernietigde (Amos 4:11).

De wereld zal dan niet meer met Gods waarheid spotten, maar de volken van deze schuddende en bevende planeet zullen vol ontzetting zijn over het vertoon van zijn bovennatuurlijke Macht in zowel hemel als aarde (Matth. 24:29). Dan, en niet eerder,

wanneer de mensheid op haar knieën zal zijn gebracht en zich zal hebben vernederd, zal de aarde „vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken" (Jes. 11:9).

Er is uiteindelijk *goed nieuws* voor de toekomst!

Lees in Psalm 46 de beloften van God aan wáre Christenen voor de tijd wanneer grote natuurrampen de aarde zullen teisteren. Christus zelf zei immers dat échte Christenen voor deze dingen, die vooraf zouden gaan aan zijn Wederkomst, niet hoefden te vrezen (Marc. 13:7-8).

Als u meer wilt weten over die tijd waarin de kennis van de Eeuwige God de aarde zal bedekken zoals de wateren de zee en hoe de wereld er uit zal zien onder de heerschappij van Jezus Christus, schrijf ons dan meteen om ons uiterst interessant en boeiend boekje *De ideale Wereld van morgen — een blik in de toekomst*. Het kost u *niets* — al onze lectuur wordt u gratis en vrijblijvend aangeboden!

Heeft God een DUIVEL geschapen?

Volgens een onlangs door het Gallup-instituut in Nederland gehouden opiniepeiling, geloven er tweekeer zoveel mensen niet in de duivel als zij die dat wél doen! Heeft God werkelijk een duivel geschapen, of is hij slechts het symbol van alle kwaad — een vage theorie?

door Herbert W. Armstrong

BESTAAT er een duivel? Vele mensen praten over de duivel en over Satan; anderen zeggen spottend dat hij slechts fantasie en bijgeloof is.

Maar *bestaat er een duivel?* Volgens de meeste Christenen leert de Bijbel dat Satan de god van deze wereld is.

Dat leert ze zeker!

De Bijbel leert dat de hele wereld onder de invloed van een onzichtbare duivel staat. Hoe staat het daar mee? Waar komt hij vandaan? Heeft God een duivel geschapen om ons op de proef te stellen en om ons te verleiden het verkeerde pad te kiezen, zodat God ons daarna kan straffen als we de duivel volgen?

Laten we eens terugkeren naar het verslag van de schepping. Samenhangend met de Schepping, willen wij u enkele dingen laten zien, die u waarschijnlijk nog nooit geweten hebt: iets over de oorspronkelijke schepping van de aarde, hoe de mens op deze aarde gekomen is, of er een duivel bestaat, en waar hij zijn macht gekregen heeft.

God heeft GEEN VERWARRING geschapen!

Laten we dus naar het allereerste begin terugkeren. Sla uw Bijbel open bij Genesis 1:1. „In den beginne schiep God . . .” Dit laat zien dat God vóór alles bestaan heeft. De Bijbel begint met het ontstaan van het universum. Dit is het werkelijke begin. Het werkwoord „schiep” geeft weer dat God iets deed. Hij *werkte*. Hij is de Schepper van hemel en aarde. Maar in het volgende vers lezen we dan: „De aarde nu was woest en ledig . . .” De oorspronkelijke Hebreeuwse woorden die in dit vers door „woest en ledig” vertaald werden, waren „tohu wabohu.”

Deze woorden hebben in het Nederlands de betekenis van *chaotisch, door elkaar, ongeordend, braak liggend*. Met andere woorden, de aarde had geen vorm, er heerste geen orde. Het woord *ledig* heeft in dit verband meer de betekenis van chaotisch.

Maar we lezen in I Cor. 14:33 dat God *geen* God van wanorde, maar van vrede is. God is de oorsprong van orde en recht.

Let ook eens op Job 38:4-9. God zegt daar dat de engelen (de morgensterren) juichten toen Hij de aarde schiep. Het moet daarom wel een *volmaakte schepping* geweest zijn — *geen* chaotische verwarring.

Bekijkt u dat tweede vers van het eerste hoofdstuk van Genesis nog eens. Toen God de hemel en de aarde schiep, werd de aarde toen in een chaotische toestand geschapen? Was ze één en al verwarring?

Waarom zou God de aarde eerst in verwarring geschapen hebben, alleen maar om ze daarna weer ordelijk te *herschapen*? Dat is onzin! Dr. Bullinger, een autoriteit op het gebied van het Hebreeuws, zegt dat het Hebreeuwse woord dat in Genesis 1:1 als „schiep” vertaald is, tevens inhoudt dat het een *volmaakt* Werk was. Het woord „schiep” alleen houdt al in dat de organisatie en de orde volmaakt waren!

De aarde *was* dus volmaakt, maar ze *WERD* een woestenij!

De aarde werd zo!

Hetzelfde woord dat in Genesis 1:2 door „werd” vertaald is, komt ook in Genesis 3:20 voor. Wanneer we verschillende vertalingen van de Bijbel met elkaar vergelijken, wordt het duidelijk dat dit Hebreeuwse woord op verschillende manieren is vertaald: „is

geworden” (Nieuwe Vert. en Leidse Vert.) of „is” (zoals in de Staten Vert.). Alleen door het zinsverband kunnen we de juiste betekenis van het woord „werd” in Genesis 1:2 vaststellen. Omdat God de aarde volmaakt geschapen heeft, „was ze niet woest en ledig,” maar *werd* ze dat!

In het Hebreeuws gebruikt men dezelfde werkwoordsstam voor „was” en „werd”. Deze stam werd bv. ook in Genesis 19:26 gebruikt, waar alle drie bovengenoemde vertalingen het door „werd” vertaald hebben: „. . . maar zijn vrouw, die achter hem liep, zag om, en *werd* een zoutpilaar.” De betekenis in Genesis 1:2 is hetzelfde: „. . . en de aarde *WERD* woest en ledig . . .”

O.a. in Jeremia 4:23, Jesaja 24:10 en 34:11 komen dezelfde Hebreeuwse woorden „tohu wabohu” (chaos en verwarring) voor. Op elk van deze plaatsen is het een gevolg van zonde — een gevolg van het overtreden van Gods orde, van Gods Geboden — want Gods Geboden zijn de weg die naar orde leidt.

Verwarring kan alleen ontstaan door tegen bepaalde voorschriften in te gaan. In alle bovengenoemde verzen geven de woorden „tohu wabohu” dan ook een chaotische toestand als gevolg van zonde weer.

Leest u nu Jesaja 45:18 eens. „Want zo zegt de Heer, die de hemelen geschapen heeft — Hij is God — die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; *niet* tot een baaierd heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd. Ik ben de Heer en er is geen ander.”

Het oorspronkelijke Hebreeuwse woord voor „baaierd” is *tobu*. Dit

Hebreeuwse woord is precies hetzelfde woord dat in Gen. 1:2 gebruikt wordt, en betekent wanorde, leegte, of braak liggend.

Dit is dus het duidelijkste bewijs dat God de aarde *niet* in wanorde en chaos schiep! Maar toch lezen we in Genesis 1:2 over een aarde die woest en ledig werd.

Hieruit blijkt dus dat de aarde pas zo werd *nadat* ze geschapen was. Hoe is dat dan gekomen?

Vanaf het derde vers van Genesis 1 wordt er dan een beschrijving gegeven van het opruimen van de aarde die eerst volmaakt was, maar voor een lange tijd een woestijn was. Er was dus iets gebeurd waardoor wanorde ontstaan was. Als gevolg van het overtreden van Gods Wetten ontstond er chaos en wanorde. Wat was er dan toch gebeurd? Wie had deze overtreding begaan, die deze verschrikkelijke verwoesting veroorzaakt had?

Zes dagen lang deed God niets anders dan orde te scheppen in deze chaos. Met andere woorden, de zes scheppingsdagen in Gen. 1 spreken in feite dus helemaal niet over het *oorspronkelijke* scheppen van de aarde, maar over het herstellen van het reeds geschapene.

Als u Genesis 1 leest zult u ook vast kunnen stellen dat er alleen met de schepping van de mensen en van de dieren sprake is van werkelijk scheppen. De rest wordt alleen maar „gemaakt.”

In vers 21 lezen we dat God „grote zeedieren schiep”. Verderop zegt God eerst: „Laat ons mensen maken, naar ons beeld, als onze gelijkenis . . .” Pas in vers 27 staat: „. . . en God schiep de mens naar zijn beeld . . . man en vrouw schiep Hij hen.” Alle andere dingen die in het eerste hoofdstuk van Genesis staan werden door God *gemaakt*.

Het oorspronkelijke Hebreeuwse woord voor „gemaakt” heeft precies dezelfde betekenis als in het Nederlands: iets uit bestaande dingen vormen, in elkaar zetten, iets wat kapot is herstellen. Maar de betekenis van het woord schiep is echter *iets volkomen nieuw* tevoorschijn brengen. Het enige wat God in deze zes dagen schiep was

menselijk en dierlijk leven. Hij schiep de mens in die week, maar Hij *vormde of maakte* hem uit reeds bestaande stoffen.

Leven vóór Adam?

Wat was die zonde dan, die van de aarde een woestijn maakte? De mensen konden deze zonde niet begaan hebben — de mens bestond immers niet tot de zesde dag van de her-schepping. Adam was de eerste mens. In I Cor. 15:45 wordt Adam als de eerste mens beschreven, en in Genesis 3 wordt Eva de „moeder van al het levende” genoemd. Er bestonden dus geen andere mensen vóór Adam en Eva.

Men hoort vaak praten over mensen die vóór Adam geleefd zouden hebben, maar dat is onzin! Er bestaat daarvoor niet de geringste aanwijzing in de Bijbel.

Adam was de eerste man, Eva de eerste vrouw. De hele mensheid stamt van hen af! Zij zijn de ouders van de hele menselijke familie. Zij waren de eerst geschapenen. Wij weten dus dat de zonde, waardoor een chaotische aarde onstond, niet door mensen bedreven kon zijn. Toch moeten er levende wezens geweest zijn, door wier zonde de aarde in een woestijn werd veranderd.

Maar — *welke* levende wezens? Mensen konden het niet geweest zijn, dat weten we.

Slaat u in dit verband Genesis 1:28 eens op. God spreekt hier tot de mens, die Hij geschapen heeft, en zegt: „Weest vruchtbaar en wordt talrijk; *vervult* de aarde . . .” Dit vers moeten we wat aandachtiger bekijken om de juiste betekenis te begrijpen. Het woord „vervult” in dit vers zou beter vertaald kunnen worden door „*bervult*.” Het oorspronkelijke Hebreeuwse woord dat in Genesis 1:28 door „vervult” vertaald werd was „male”, wat ook in Genesis 9:1 gebruikt werd. Het is opmerkelijk dat God hier Noach beval, vruchtbaar te zijn en de aarde opnieuw te bevolken. Toen Mozes deze verzen schreef, gebruikte hij precies hetzelfde Hebreeuwse woord dat in Genesis 1:23 als *vervult* vertaald werd!

Wij weten dat alleen Noach, zijn vrouw en zijn drie zoons met hun vrou-

wen — slechts acht mensen — de zondvloed overleefden. Nadat de rest van de mensheid vernietigd was, zegende God Noach, en gebod Hij hem vruchtbaar te zijn, en de aarde weer te bevolken.

We zien dus dat in het geval van Noach, de aarde *berbevolkt* moest worden. Zou God dit dan ook niet bedoeld hebben toen Hij met dezelfde woorden tot Adam sprak: „Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde . . .”? Dit is een aanwijzing dat de aarde *voorheen* al eens bevolkt was, en dat ze nu *opnieuw* bevolkt moest worden.

Welke levensvorm was er dan op de aarde vóór Adam? Wat was er gebeurd?

Zonde van engelen

Slaat u nu de tweede Brief van Petrus even op. Hier lezen we iets, dat licht op duistere zaken begint te werpen. In II Petrus 2:4 staat „Want indien God engelen, *die gezondigd hadden*, niet gespaard heeft. . .” Hier wordt dus gesproken over engelen die gezondigd hebben. Maar wanneer dan?

Daar komen we straks op terug. Laten we eerst verder lezen: „door hen in de *afgrond* te werpen, aan krachten der duisternis heeft overgegeven . . .” Het Griekse woord dat hier gebruikt werd, is *Tartarus* en dit is de enige plaats in de Bijbel waar het gebruikt wordt. Hier wordt een plaats of een toestand van vrijheidsbeperking beschreven, waarin gevallen engelen — demonen of duivels — tengevolge van hun zonden tot aan de oordeelsdag gehouden worden. Zij werden aan banden van duisternis overgeleverd. Duisternis is een symbool van de zonde, en zonden leggen iedereen aan banden. Zonde houdt een mens van de waarheid vandaan. Ze zijn door deze duisternis, deze zonde, gebonden. Het zijn engelen, die eens de waarheid gekend hebben — engelen, die eens zeer verstandig en wijs waren. Maar nu is al hun kennis en hun hele levensweg verwrongen en pervers.

Let nu op het volgende: God heeft *de engelen die gezondigd hebben* niet gespaard! Niet alle engelen hebben gezondigd, maar slechts één derde van hen, zoals u dat verder in het twaalfde hoofdstuk van Openbaring kunt lezen.

Een derde der engelen zondigde en

werd niet door God gespaard. Nu het volgende vers: „En de wereld van de voortijd [de tijd van Adam tot Noach] niet gespaard heeft, maar Noach, de prediker der gerechtigheid, met zeven anderen bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld der goddelozen bracht.” Hier worden de zonden in de tijd van Adam tot Noach vermeld, en als gevolg daarvan de vernietiging van de wereld door de zondvloed. *Door de zonde van de mens ontstond er een woeste chaos op aarde!*

Was de aarde voorheen door zonde van zekere engelen in chaos gestort? In II Petrus 2:4 wordt de zonde van de engelen het *eerst* vermeld — en die vond ook het eerste plaats. De duivel bestond al toen Adam geschapen werd. De engelen zondigden dus vóór de schepping van de mens.

De zonden van de mensheid tussen Adam en Noach veroorzaakten de vernietiging van *de mens*, en de chaotische toestand op het aardoppervlak.

Laten we nu met vers 6 vervolgen: „... en de steden Sodom en Gomorrah tot as verbrand, tot omkering gedoemd, en ten voorbeeld gesteld heeft voor hen, die goddeloos zouden leven.”

Er bestonden eens twee steden, waar erg veel zonde begaan werd, en daarom werden ze vernietigd. Het land eromheen werd veranderd in een woestijn. Een soortgelijke vernietiging kwam al eens eerder over de gehele aarde door de zonde der engelen.

De Bijbel zegt ook dat er binnenkort wéér een totale verwoesting over de gehele aarde zal komen — als gevolg van de zonde die nu overal begaan wordt. Met andere woorden, de zonde brengt altijd materiële verwoesting met zich mee — en dit was ook het geval vóór de mens geschapen werd. Er bestonden engelen, die al voor de schepping van de mens gezondigd hadden. Blijkbaar werd de aarde door engelen bewoond, die al vóór de „scheppingsweek” gezondigd hadden. Ja, de zonde van de engelen gebeurde vóór de mens op deze aarde verscheen!

Engelen bezaten de aarde!

Let nu eens op de Brief van Judas, vers 6: „En dat Hij engelen, die aan

hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning [ze hadden dus een bezit, een woonplaats, die ze opgaven] verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden.”

Hier zijn het ook weer de zondige engelen, die in duisternis gebonden bewaard werden en die van het licht van de waarheid tot het oordeel van de Grote Oordeelsdag afgesneden zijn.

Het is zo duidelijk! Ze bezaten een heerlijkheid, die ze echter niet behielden. In Hebreëen 2:5 staat: „Want niet aan engelen heeft Hij de *toekomstige* wereld waarvan wij spreken, onderworpen.” Met andere woorden: de Wereld van Morgen — het Koninkrijk Gods — zal niet door engelen geregeerd worden. De tegenwoordige wereld is echter aan gevallen engelen onderworpen. Deze demonen — met Satan als hun leider — beheersen de huidige wereld en haar bevolking. Dit feit wordt door de hele Bijbel heen bevestigd.

Hoe hebben ze hun macht dan verworven? Waar kreeg Satan de macht over deze wereld? Satan is de leider van een groep opstandige engelen, en op vele plaatsen in de Bijbel wordt hij de „overste der wereld” genoemd (Joh. 12:31, 14:30, 16:11; II Cor. 4:4). Hij is de god en overste van deze zondige wereld waarin wij leven. Om nu nog meer bijzonderheden over het ontstaan van Satan te leren, gaan we een eind in de geschiedenis terug.

Kijkt u eens bij Jesaja 14:4. „... dat gij dit spotlied op de koning van Babel zult aanheffen: Hoe heeft de drijver opgehouden, opgehouden is de verdrukking!”

Hier wordt over de Koning van Babylon gesproken.

Dan wordt er verder verteld hoe hij de aarde verwoest heeft. Hij was een agressor, een veroveraar. Hij was een oorlogszuchtig vorst die probeerde van anderen weg te nemen en zoveel mogelijk naar zich toe probeerde te halen. Zijn instelling was precies tegenovergesteld aan die van God. Oftewel, hij bezat dezelfde filosofie als Satan!

Hij *vertegenwoordigde* de duivel! De koning van Babylon was het werktuig van Satan.

In vers 12 zien we dan hoe dit zinnebeeld zich verheft tot het grote wezen dat hij symboliseert — de duivel, wiens werktuig en zinnebeeld de Koning van Babylon was!

Opstand van Lucifer

In vers 12 worden dingen over Satan gezegd, die op geen menselijk wezen betrekking kunnen hebben. God zegt: „Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster...”

„Morgenster” is de Nederlandse vertaling van het Hebreeuwse woord „Hiylel,” wat „lichtbrenger” of „lichtende ster des dageraads” betekent. „Lucifer” is hier de Latijnse vertaling van. God noemt dingen en mensen naar wat ze zijn. Lucifer was oorspronkelijk een lichtende „ster”. Sterren vertegenwoordigen engelen (Openb. 1:20). Hij was een machtige Cherubijn, wiens opdracht door de heldere morgenster weergegeven werd. Hij was een bringer van licht; iemand die grote kennis, grote waarheid en groot licht bezat, dat hij aan zijn onderdanen door moest geven. Hij had een zekere macht en heerschappij over anderen. Als Cherubijn was hij over andere engelen gesteld.

Jesaja 14 vervolgt: „...hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken. En gij overlegdet nog wel: „ik zal ten hemel opstijgen.”” Hij moest dus *onder* de hemel — OP DE AARDE — geweest zijn!

Hij zei: „Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren [engelen] Gods mijn troon oprichten.” Let er op dat *hij een troon had*, maar hij was niet tevreden met zijn macht. Hij werd een agressor, een veroveraar. Hij stelde een leger samen waarmee hij God in de hemel wilde aanvallen. Hij wilde tot de Troon van God doordringen. Zijn bedoeling was het heelal te beheersen. Hij was niet tevreden met de heerschappij over de aarde want hij zei: „Ik zal ten hemel opstijgen.”

Hij had een troon; zijn troon was onder de hemel. Hij stond dus op deze aarde. We moeten er niet overheen lezen wat Lucifer verder nog zei: „Ik wil opstijgen boven de hoogten der

wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen."

„Ik wil zelf God zijn," zei hij. „Ik ben niet tevreden alleen maar over deze aarde waar God mij over engelen gesteld heeft, te heersen. Ik wil opstijgen, en over *alles* heersen — over het hele universum, over alle andere sterren en planeten. Ik wil God zijn!"

Lucifer wordt de duivel

Lucifer werd dus de duivel. God veranderde zijn naam toen zijn karakter veranderde. Hij wilde zelf God worden. Maar we zien dat hij *op deze aarde neergeworpen* werd.

Slaat u nu Ezechiël 28 nog even vlug op. Beginnend met vers 1, staat hier iets dat erg veel op Jesaja 14 lijkt! „Mensenkind, zeg tot de vorst van Tyrus . . ." De vorst van Tyrus was een buitengewoon slechte man. Ook hij was een werktuig van de duivel. Satan was in hem en gebruikte hem. Hij was heerser over een stad. „Zeg tot de vorst van Tyrus: zo zegt de Heer: omdat uw hart hoogmoedig geworden is en gij zegt: ik ben een god, een godenwoning bewoon ik midden in zee — terwijl gij een mens zijt, en geen God . . ." Hij was slechts een mens! „En gij in uw hart uzelf gelijkstelt met een god; voorzeker, gij zijt wijzer dan Daniël, geen geheim is voor u verborgen; door uw wijsheid en uw inzicht hebt gij u een vermogen verworven en goud en zilver verzameld." Door het verwerven van deze schatten, verhief zich zijn hart. Hij werd een agressor en een veroveraar.

Hij was een werktuig van de duivel. In het twaalfde vers verheft zich dit zinnebeeld weer tot het werkelijke beeld. Hier wordt de duivel *zélf* beschreven! In deze verzen wordt dus over de duivel *zelf* gesproken, en *niet* over het menselijke zinnebeeld.

Beginnend met vers 12: „Mensenkind, hef een klaaglied aan over de KONING van Tyrus." Hier wordt over de *koning* van Tyrus gesproken, de *werkelijke koning*, die in en door de vorst van Tyrus regeerde. „. . . en zeg tot hem: zo zegt de Here HEER: Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon." Hier was

dus iemand die het toppunt van schoonheid, wijsheid en volmaaktheid in zich verenigde.

Zou dit op een mens betrekking kunnen hebben? Spreekt God zo over sterfelijke mensen? *NOOIT!* Hij spreekt hier over een wezen dat *verboven* de mens staat. Hij vervolgt: „In Eden waart gij, Gods hof" (vers 13). Op de aarde! „Onberispelijk waart gij in uw wandel *vanaf de dag dat gij GESCHAPEN werdt*" (vers 15). Dit was geen menselijk, geboren wezen. Ook was het Adam niet, en hij was de *enige GESCHAPEN mens*.

Maar hier is iemand die als een geschapen wezen beschreven wordt.

De profeet beschrijft hem in vers 14: „Gij waart een beschuttende Cherub met uitgespreide vleugels." Als u Exodus 25:17-22 opslaat vindt u een beschrijving van de Troon van God in het aardse zinnebeeld, het verzoendeksel van de ark, zoals ze in de Tabernakel te zien was. Twee Cherubs van goud stonden er boven en overschaduwden het deksel met hun vleugels. Dat was de aardse afbeelding van de twee grote Cherubs die met uitgespreide vleugels de Troon van God in de hemel bedekken. Door Ezechiël zegt God: „Gij waart een beschuttende Cherub met uitgespreide vleugels." Met andere woorden, hij was een van de twee grote Cherubs, en regeerde over miljoenen andere engelen.

Hij was een geschapen wezen. Het toppunt van volmaaktheid, wijsheid en schoonheid was in hem verenigd. In Ezechiël 28:14 staat verder: „Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden." God had hem als Cherub aangesteld, als een die volmaakt was en wel op de heilige berg van God, in Palestina of Eden! „*Onberispelijk waart gij* in uw wandel, *vanaf de dag dat gij geschapen werdt*." Geen mens is ooit volmaakt geweest. Hier was echter een wezen dat *volmaakt* geschapen was, totdat zonde in hem gevonden werd.

Deze zonde werd al in Jesaja 14 beschreven. Lucifer zei: „Ik ben niet tevreden met wat ik heb, ik zal een indringer worden. Ik ga de plaats van God innemen, en de God van het heelal

worden." Dat was de zonde van de duivel: *OPSTANDIGHEID*.

Hoe de aarde chaotisch werd

Een derde der engelen volgde Satan in deze opstand. *Dat heeft de chaos op aarde veroorzaakt*. De zonde van de engelen verwoestte een groot gedeelte van de hemel en bracht verwarring op aarde. Wat astronomen en geologen vandaag zien, is *geén* zich ontwikkelend heelal, maar eerder het overschot van een titanische strijd, die *vóór* de schepping van de mens plaatsvond.

De door en over elkaar geschoven aardlagen op deze wereld zijn eveneens stomme getuigen van een geweldige catastrofe. De aarde heeft zich niet ontwikkeld zoals evolutionaire wetenschapsmensen zich dat voorstellen. Ze was volmaakt en volledig geschapen. Toen *werd* ze als gevolg van de opstandigheid van Lucifer chaotisch. Maar in zes dagen herstelde God de aarde weer, vormde ze opnieuw, en schiep er menselijke wezens op.

Hij gaf Adam de gelegenheid om de functie van Satan over te nemen. Vergeet niet dat God de macht over deze wereld aan Lucifer overgedragen had. Gods plan is een kwestie van *Regering*.

De Almachtige God is Heerser over alles, omdat Hij Schepper van alles is. Hij houdt het heelal en de wetten die Hij geschapen heeft in stand. Hij had de grote Cherub Lucifer aangesteld om zijn Regering op aarde uit te oefenen, maar Lucifer weigerde Gods Geboden, Gods Wil en Heerschappij uit te oefenen, of door te voeren. Hij wilde zijn *éigen* wil, *zijn* wetten, *zijn* heerschappij daarvoor in de plaats stellen.

De Weg van God is de weg van liefde en van geven. Dat is de basis van alle geboden van God. Satan koos echter de weg van lust, hebzucht en ijdelheid, om zichzelf tot God te verheffen, om te *nemen*, te *stelen*, te *overweldigen*, te *veroveren*. *Zodoende diskwalificeerde hij zichzelf*.

Adam kreeg de gelegenheid Satan als wereldheerser op te volgen. God stelde Adam op de proef om te zien of Adam aan Hem gehoorzaam zou blijven. Adam was ongehoorzaam; hij gehoorzaamde Satan, en werd daardoor de knecht van de duivel en de hele

mensheid heeft sindsdien zijn voetspoor gevolgd.

Pas 4 000 jaar later kwam Jezus Christus, om deel te nemen aan deze strijd. Toen Satan Hem beproefde, slaagde Jezus erin de strijd te winnen. *Hij WEIGERDE om de duivel te gehoorzamen.* Hij citeerde Gods woord op de juiste manier. *Hij gehoorzaamde God.*

Tenslotte keerde Hij zich tot de duivel en *gaf Satan een bevel.* Hij zei, „Ga weg van mij,” en de duivel gehoorzaamde!

Vanaf dat moment kwalificeerde Jezus om de wereldregering van Satan over te nemen. Maar voor 1900 jaar

ging Jezus naar zijn Vader in de Hemel, vanwaar Hij spoedig terug zal komen om Satan *af te zetten.* Christus zal deze wereld beheersen en de geboden van God kracht bij zetten. Dan zal er eindelijk vrede en orde op deze wereld heersen!

We zien dus: God heeft *GEEN* duivel geschapen. Hij schiep de aartsengel Lucifer, die oorspronkelijk volmaakt was, maar net als wij een vrije wil had. Door zijn opstandigheid tegenover God, werd Lucifer tot Satan de duivel veranderd!

U staat nu voor de vraag: wilt u de weg van Satan volgen — of de geboden van God gehoorzamen?

waren *allen* van *hetzelfde* geloof.

Uit alle naties kwamen ieder jaar veel mensen naar Jeruzalem om Gods feesten te vieren — in dit geval het Pinksterfeest. Omdat ze lange reizen achter de rug en geen tehuis in Jeruzalem hadden, nodigden de broeders die daar woonden hen uit om bij hen te komen eten. (De uitdrukking „het breken van brood” betekent gewoon een maaltijd nuttigen.) Men at dus bij bekeerde geloofsgenoten in Jeruzalem — niet bij onbekeerden. Ze gingen niet naar de huizen van onbekeerden om daar te preken; nee, zij verkondigden de blijde boodschap in de synagogen en in de tempel. Zij gehoorzaamden het *directe bevel* van Jezus Christus dat Hij bij een eerdere gelegenheid gaf, toen Hij de 70 discipelen uitzond om het evangelie te verkondigen: „... gaat *niet* van het ene huis naar het andere” (Lucas 10:7).

De apostel Paulus had in Rome zijn eigen gehuurde woning, waar hij allen ontving „die tot hem kwamen, predikende het Koninkrijk Gods” (Hand. 28:30). Paulus ging *niet* van huis tot huis om tot onbekeerde mensen te preken. Dat deed hij in de synagoge. Nadat sommigen bekeerd waren en leidende functies in Gods kerk kregen, bezocht Paulus hen en gaf hun bij hen thuis onderricht.

Vandaag wordt het evangelie over de hele wereld via de radio verkondigd. Een ieder staat het vrij er naar te luisteren of zijn oren dicht te stoppen en het af te wijzen — het omdraaien van een knop is al wat er voor nodig is. Dat evangelie wordt bovendien in gedrukte vorm uitgegeven. Gratis wordt het aan iedereen toegezonden die er om *vraagt*. En voor zover mogelijk bezoeken we ook die mensen bij hen thuis die ons daarom vragen, teneinde hen raad te geven en te dopen. Maar we gaan *nooit* ongevraagd naar de huizen van onbekeerden om hen te beleren. We mogen Gods waarheid *nooit* aan iemand opdringen. In Matth. 7:6 toont Christus ons dat de waarheid daar *te* kostbaar voor is.

Dit is het voorbeeld van Jezus Christus, van de twaalf apostelen en van de apostel Paulus. Laten we hen navolgen!

ANTWOORDEN OP

Korte Vragen

VAN ONZE LEZERS

HIER volgen de antwoorden op *die vragen welke in een beknopt bestek beantwoord kunnen worden. Hoewel we niet kunnen beloven, iedere vraag in deze rubriek te behandelen, zullen wij proberen die te beantwoorden, welke van algemeen belang voor onze lezers zijn.*

Moeten we het evangelie van huis tot huis verspreiden?

Jezus Christus gebod zijn discipelen uitdrukkelijk de blijde boodschap van het Koninkrijk in de gehele wereld te prediken tot een getuigenis voor alle volken vóórdát het einde van de tegenwoordige eeuw komt (Matth. 24:14 en Marcus 13:10).

Moeten wij om deze goddelijke opdracht te vervullen nu van huis tot huis gaan om literatuur te verspreiden en met de mensen praten om te proberen hen te bekeren? Volgen wij het voorbeeld van de eerste christengemeente als wij van huis tot huis het evangelie verkondigen?

In Handelingen 20:20 staat een vers dat op zichzelf — uit het verband genomen — *misschien* deze huis tot huis verspreiding *zou* rechtvaardigen. Men zou *kunnen* aannemen dat de apostel

Paulus *van huis tot huis* ging om het evangelie van het Koninkrijk aan onbekeerden te prediken. Maar als we de hele paragraaf, beginnende met vers 17, lezen, begrijpen we de bedoeling beter. De apostel Paulus „...zond... naar Efeze en ontbood de *oudsten der gemeente*...” en zei tot hen dat „... ik niets nagelaten heb... *u* te verkondigen en te leren, in het openbaar en binnenshuis” (Hand. 20:17-20). Paulus leerde de *ouderlingen van de gemeente* in hun eigen huizen. Hij was *niet* bezig de *onbekeerden* van huis tot huis te bepreken!

Er is nog een andere verkeerd begrepen tekst: „en dagelijks eendrachtelijk in de tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij [de apostelen en de andere discipelen] tezamen met verheuging...” (Hand. 2:46, *Staten Vert.*). Ziet u wel dat deze mensen allen eendrachtig waren. Zij

KLOOF

(Vervolg van pagina 7)

vele sociale veranderingen — waaronder een verslapping van moraal in de traditionele gebieden van zedenbescherming zoals de kerk, filmcensuur en wetten betreffende pornografie en onzedelijk gedrag — vond eveneens plaats.

Arbeidsbesparende middelen, nieuwe auto's, ander vermaak, nieuwe hobbies en de stijgende welvaart maakten het allemaal gemakkelijker voor de huisvrouw om het gesloof in de keuken te ontvluchten en een grotere rol in de maatschappij te gaan spelen of zelfs om er een eigen baan op na te houden.

Het televisieapparaat werd een volautomatische baby-sitter, duizenden vrouwen trouwden, kregen kinderen, stuurden ze vlug naar school, en stortten zich vervolgens in hun eigen sociale levens, die maar al te vaak op echtscheiding en een tweede huwelijk uitliepen — op zoek naar een ongrijpbaar geluk.

Om een beter idee van de toestand in onze moderne gezinnen te krijgen, kunt u ons schrijven om onze gratis brochure: *Ieder HUWELIJK kan gelukkig zijn*.

Slechts weinigen hebben er enige aandacht aan besteed hoe groot de invloed van de disintegratie van het gezinsleven op de jeugd geweest is.

De revolutionaire veranderingen die het gezin rechtstreeks beïnvloed hebben vormen een bijna eindeloze reeks. Enkele daarvan zijn de pil, de werkende moeder, de aan alcohol verslaafde vader, en verder het verschijnsel dat de vader en echtgenoot door onze vermaaksmidia als een lachwekkende stoethaspel wordt weergegeven.

De tegenwoordige tiener leeft hoe langer hoe meer in een gezin waar communicatie met de ouders zo goed als verdwenen is, waar men zelden de problemen van de tieners begrijpt, en waar elke gelijkenis met gezinsleven praktisch verdwenen is.

Zelfzuchtige, op pleziertjes uitzijnde mannen en vrouwen van middelbare leeftijd hebben de werkelijk belangrijke sociale waarden zoals het gezinsleven, een gelukkig huwelijk, liefde, eer

en gehoorzaamheid overboord gezet voor het klatergoud van de glinsterende schijnwereld van het vermaak en het zogenaamde „opwindende leven van boven de 40”.

U gelooft dat niet?

Politierichters, echtscheidingsadvocaten en sociologen geloven het anders wél!

Als u een jaar lang de levensgeschiedenissen van duizenden jeugdige delinquenten moest aanhoren, en hun diep-treurende verhalen over de verschrikkelijke omstandigheden bij hen thuis, over sex, verdovende middelen, onwettige kinderen, misdaad, onenigheid en handgemeen tussen de ouders aan te horen kreeg, dan zou u er *diep* en tot uw innerste wezen van *overtuigd* zijn dat veel van onze gezinnen volkomen ziek en corrupt zijn! Hoewel we dit niet graag willen toegeven, komt een *werkelijk* stabiel en gelukkig gezin steeds sporadischer voor.

Als een gevolg hiervan voelen de honderdduizenden kinderen die in deze zieke gezinnen opgegroeid zijn zich bedrogen.

Hoe kunnen ze geloof schenken aan een vader die *zelf* niet te vertrouwen is? Waarom zouden ze in kuisheid geloven als hun eigen moeder ze — tegen hun wil in — naar een dokter meeneemt om een voorbehoedmiddel tegen zwangerschap aangemeten te krijgen? Waarom zouden ze in eerlijkheid en waarheid geloven als hun eigen vader telkens waar ze bij zitten opschept over zijn „zwarte” zaakjes, de verhalen die hij ophing op zijn belastingformulier, of de keren dat hij een politieagent minachtend „smeris” noemde?

Kinderen zijn een produkt. Het gezin is de fabriek.

Armzalige fabrieken leveren armzalige produkten af.

Reken maar uit!

De school

Als we terugzien op de sociale veranderingen die sinds de Tweede Wereldoorlog in onze Westerse wereld plaatsvonden, zien we dat van alle doorbraken in de maatschappij, de scholen zich misschien nog wel het meest liberaal en progressief ontwikkeld hebben.

De opvoedingsmethode van de kinderspsychologen met hun pleidooi voor niet-straffen, geen discipline en geen vaste waarden heeft zelfs tot in de hoogste onderwijsinstellingen navolging gevonden.

Legio zijn de tekortkomingen van het huidige onderwijssysteem. Leerboeken behandelen de meest pietluttige en onbenullige onderwerpen. Ze verliezen zich in allerlei mogelijke bijkomstigheden en de drommen van zogenaamde intellectuelen die door middelmatige hoogleraren in dergelijke ondermaats leerprogramma's worden onderwezen zouden de lijsten van gevallen in de laatste Wereldoorlog kunnen evenaren.

En dit veelal door de overheid gesteunde gebrek aan succes is slechts een onderdeel van een veel groter kwaad — het opofferen van de „hope des vaderlands” op het altaar van erudiet geleuter, terwijl de ware betekenis en het doel van het leven volkomen genegeerd worden.

Vaak schijnen de studenten zelf niet te weten *wie* ze zijn, *waar* ze heengaan en *waarom*.

Verbazingwekkend?

Vermoedelijk gingen ze juist hoger onderwijs volgen om dit te weten te komen.

Vandaag is er het groeiende probleem van de „beroepsstudent” — hij die op 25-jarige leeftijd beweert uitgerangeerd te zijn, drugs gebruikt, marihuana rookt en er verveeld, apatisch, uitgeteld en ongelukkig uitziet.

Een grote love-in, een wilde brasspartij of een reuzenrel met de politie — er moet wel iets heel dramatisch aan de hand zijn om zo'n knaap werkelijk op te winden.

Nee, de scholen hebben onze jeugd ook in de steek gelaten.

Ze hebben niet uitgedaagd. Ze hebben niet gestimuleerd. Ze hebben niet werkelijk opgevoed — en ze hebben gefaald het ware produkt van echt onderwijs te produceren: evenwichtige gedachten, volwassen visies en emoties, en hoop op een goede toekomst.

Het produkt dat onze universiteiten en hogescholen afleveren is een opsomming van de huidige jeugd — frustratie, hopeloosheid, neuroses — angst.

En net zo zeker als „soms de tijd

probeert tegen te houden, of probeert vast te houden aan gelukkige ogenblikken, zo zijn deze ogenblikken nog veel belangrijker voor jonge mensen, die nog maar net begonnen zijn om hun toekomst te ontdekken.

Is het dan een wonder als een ontgoochelde, door de evolutieleer overtuigde, van de absolute waarden beroofde, op drift geraakte, ontmoedigde, halfopgevoede tiener in opstand komt?

Iemand zei eens dat „een beetje kennis een gevaarlijk iets is.”

Delen de universiteiten dit uit?

Gaat u zelf maar na.

Op de een of andere manier hebben de scholen deugd ook in de steek gelaten.

Miljoenen ouders slaken een zucht van verlichting als hun kinderen met stralende gezichten en glimmende appels voor het eerst naar school gaan. Ze hopen dat de meester op de een of andere mysterieuze wijze dát zal kunnen bereiken wat zij zelf niet konden klaarspelen.

Jaren later, wanneer z'n langharige oudste zoon op aanmatigende toon de

autosleutels opeist, komt Vader tot de ontvenderende conclusie dat de school toch óók niet bij machte was z'n zoon naar behoren op te voeden — en dat zoonlief nu ook niet bepaald een en al lof is over het schoolsysteem.

Ook hier zijn de statistieken schier eindeloos.

Hogescholen in opstand; universiteiten in oproer. Het schijnt dat veel landen voortdurend in angst moeten leven voor wéér een opstand op één van hun grote universiteiten.

Kan iemand ontkennen dat de school gefaald heeft als de traditionele onderwijzer van morele normen, hoog cultureel streven en de ware normen, wat

betreft recht en orde, kuisheid, gehoorzaamheid, eerlijkheid en liefde voor ouders, vaderland en God?

De kerk

De ware betekenis van de „kerk” als een traditionele beschermer van juist moreel gedrag en de ware sociale waarden te waarderen is een van de moeilijkste opgaven.

Ten eerste is het moeilijk omdat haast niemand zo vecht als de kerken.

Elke jonge student heeft geleerd dat de meeste bloedbaden in de geschiedenis onder leiding van de kerk, of

de problemen van de moderne twintigste eeuw, dat ze een eiland in een overstroming lijken — onaangeraakt — onverstaanbaar — altijd droog.

De meeste jongeren herinneren zich de uit het hoofd geleerde psalmen en het stilzitten op een harde, houten kerkbank als iets dat het midden hield tussen levertraan, zonder eten naar bed en drie uur 's middags op een trieste, regenachtige dag in een saaie klas.

Het was iets waar je doorheen moest bijten, verdragen en je soms over kon verwonderen, maar nooit iets dat je echt kon begrijpen, door uitgedaagd werd of profijt van kon trekken.

En wat zouden oudtestamentische figuren met lange kleden en witte baarden hun toch ooit kunnen vertellen over hoe men dient te leven in de achterbuurten van Amsterdam of de veenkolonies van Groningen? Wat verwacht een man van over de 50 met een volle maan en een zalvende stem een opgeschoten tiener bij te kunnen brengen die door z'n meisje bij het uitgaan van de school op zaterdag-

middag heimelijk een briefje in z'n hand gestopt krijgt?

O, ze doen hun best.

Bedroevend slecht.

Zoals de jonge geestelijke die, voor redenen die hij alleen kent, een groepje *meisjes* uit zijn gemeente vertelde: „Sex is leuk. Sex is niet alleen leuk — het is ook grappig... Dit betekent dat er aan sex geen wetten verbonden zijn. Ik herhaal,” zei hij, „*absoluut geen wetten.*”

„We moeten ons op ons gemak voelen en ophouden schuldgevoelens over onze seksuele daden te hebben,” intoneerde hij. „En dit meen ik, of

Foto: Wide World

Studenten in Parijs schreeuwen communistische leuzen en schudden hun vuisten — symbool van hun onenigheid met de maatschappij.

althans met haar goedkeuring, uitgevoerd werden.

Kerken schijnen vandaag naar twee uitersten door te slaan (is dat niet *altijd* het geval geweest?) Of ze zijn zó verwickeld in de buitengewoon emotionele maatschappelijke vraagstukken dat geestelijken, bisschoppen, priesters en anderen aan het hoofd van optochten en demonstraties lopen, of ze staan zó volledig en zó ver verwijderd van

deze gedachten nu heterosexueel, homoseksueel of autosexueel zijn."

„De blijde boodschap van het evangelie die ik ontvangen heb," vervolgde hij, „is dat we bevrijd zijn van waarde-bepalende gedragslijnen — vrij om verantwoordelijk te handelen volgens een hogere wet. In zekere zin is dit de wet der liefde..."

De meisjes schenen niet bijzonder geschokt.

Ze waren in gezinnen grootgebracht. Ze waren naar school geweest. Alleen hadden ze zulke liberale begrippen niet van de kansel verwacht. Vooral niet van een jonge predikant op een meisjesschool.

Hebben de kerken de jeugd echt in de steek gelaten?

Alleen een deel ervan?

Waarom zijn er dan *zovelen* — ja, zoveel van onze jonge mensen — zo volkomen door de religies van deze wereld ontgoocheld geworden dat ze de kerk verbitterd de rug toegedraaid hebben? Waarom experimenteren er zoveel met religie? Waarom houden *zovelen* zich bezig met Oosterse gebruiken, wierook branden, yogi, LSD, of vinden religieuze voldoening in hun eigen nieuwbakken „tiner-nationalisme"?

Nee — hoewel de kerken van deze wereld nog door sommigen verdedigd worden, is en blijft het een onomstotelijk feit dat zij de hele nieuwe generatie in de steek gelaten hebben.

Men heeft de jeugd van vandaag met een kluitje in het riet gestuurd. Men heeft hen te lang de formule van „doe wat ik zeg, doe niet wat ik doe" voorgehouden.

De jeugd werd toegelaten na te gaan waar de ouderlijke normen, de leerstof op school en de preken van de dominee op gebaseerd waren.

En door dit moderne opvoedingsstelsel vielen er enkele harde, ontzetterende klappen te incasseren.

De jeugd van vandaag heeft ontdekt dat het in een wereld vol tijgers leeft. En haar reëliek is een grau.

Heffen twee negatieve factoren elkaar op?

Evenals veel cynici hebben miljoenen tieners ingezien wat er verkeerd is met

deze wereld: verkeerd met hun ouders, hun scholen, hun kerken.

Hun enige probleem is dat ze nog niet weten wat er *goed* aan hoort te zijn.

Zonder het zich te realiseren zijn miljoenen van hen dezelfde opvatting toegedaan die hun ouders verdeelde, hun leraren frustreerde en hun geestelijke leidlieden er toe bracht seksuele afwijkingen goed te keuren.

Ze beginnen te geloven dat anderen zonden *hun* zonden rechtvaardigen.

Ze denken dat tweemaal verkeerd *recht* is.

Ze beelden zich in dat zonde plus zonde *geén* zonde tot uitkomst heeft — dat de ene verkeerde daad een andere waard is — dat nutteloosheid gelatenheid vraagt — dat hopeloosheid geen hoop verdient.

En ze zijn fout.

Er *is* een antwoord voor de jeugd van vandaag.

Er *ligt een toekomst te wachten* — een schitterende, prachtige, fantastische toekomst, rijk aan beloften, spanning, uitdagingen, ontdekkingen — *echte liefde*. Het is een toekomst die de traditionele opvoeders van deze wereld niet kennen, en zelfs *haatten* wanneer ze ervan hoorden. Het is een toekomst die de ouders, scholen en kerken voor het grootste deel *verworpen* hebben.

En het is de *enige* toekomst die er is.

Waar u ook mag wonen of hoe oud u ook mag zijn — wanneer u een voorproefje wilt genieten van de meest adembenemende toekomst die u zich maar voor kunt stellen, dan moet u ons schrijven om ons *gratis* boekje: *De ideale Wereld van morgen — een blik in de toekomst*.

Als u hier lauw en ongeïnteresseerd tegenover staat — doet u dan geen moeite.

Als u iemand bent die alles wat werkelijk *nieuw* en *anders* is direct verwierpt, vergeet het dan maar. Maar als u niet bang bent om iets dat u nog nooit gezien hebt te onderzoeken, schrijf ons er dan meteen om — vlug — voordat u het vergeet!

Het is geen open vraag of uw toekomst ervan afhangt — ze hangt er *ZEKER* van af!

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?"

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zo eenvoudig! De ECHTE WAARHEID is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u INZICHT in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de *betekenis* en het *doel* van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmidia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele wantoestanden in deze wereld. De ECHTE WAARHEID geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias", die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!" (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de WEG niet die naar VREDE leidt — zelfs de ZIN VAN HET LEVEN kennen zij niet.

De redacteuren van De ECHTE WAARHEID hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar *die* Bron te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere* Bron waardoor we de tijd waarin we nu leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet."

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen." Dank u wel dat u ons dit plezier gunt!

INGRIJPENDE VERANDERINGEN

IN HEDENDAAGS *Wereldgebeuren*

„TEGEN 1975 is een massale hongersnood onvermijdelijk in de tot ontwikkeling komende naties van het Verre Oosten. Wij kunnen niets doen om dit tegen te gaan,” verklaarde Dr. Rock, professor emeritus in de gynaecologie aan de bekende Harvard Universiteit.

„Het is te laat om een hongersnood in deze eeuw te voorkomen — ze is al begonnen. Ondanks alle vooruitgang in de landbouw en de toename van produktiviteit, is de bevolking toch sneller toegenomen dan de voedselvoorraden.”

Nieuw land beschikbaar?

Verskillende vooraanstaande deskundigen op het gebied van het wereldvoedselvraagstuk brachten onlangs verslag uit op een bijeenkomst in Dallas, Texas.

Een van die deskundigen, Nyle C. Brady van het Landbouwkundig Proefstation van de Cornell Universiteit, toonde aan dat bruikbare landbouwgrond veel schaarser is dan algemeen wordt aangenomen. Hij zei:

„Over het algemeen denkt men dat de potentiële — voor agrarische doeleinden beschikbare — grond ongeveer tweemaal zo groot is als het land dat op het moment in cultuur is gebracht. Uit dit feit alleen al zou men de conclusie kunnen trekken dat de logische oplossing voor het wereldvoedselprobleem zou zijn, de meer dan 1½ miljard ha. alsnog ongebruikt, maar potentieel vruchtbaar land, in cultuur te brengen.

„Verskillende factoren,” zei Dr. Brady, „maken deze eenvoudige oplossing echter onuitvoerbaar. In de eerste plaats is het beschikbare land niet op die plaatsen, waar de meeste ver-

hongerende mensen wonen ... Ten tweede is het voordeliger om meer geld te steken in land dat al gebruikt wordt, en zodoende de produktiviteit op te voeren, dan om nieuw land te ontginnen. *En tenslotte, het meeste ongebruikte land ligt in de onderontwikkelde gebieden of in de tropen, gebieden waarvan men te weinig af weet.*”

Nieuwe soorten graan

Op de bijeenkomst in Texas spraken andere voedseldeskundigen de hoop uit voor technologische doorbraken in nieuwe plantsoorten, zoals de „wonderrijst” die nu in de Filipijnen verbouwd wordt.

Deze doorbraak is onder meer te danken aan de Nederlandse expert, Dr. H. Ten Have, die als researcher van het „International Rice Research Institute” momenteel in India werkt. Voorheen is hij tien jaar in Suriname werkzaam geweest, waar hij baanbrekend werk heeft verricht in het ontwikkelen van nieuwe rijstsoorten. Een van de grootste proefvelden van de wereld ligt nl. in Suriname. Dit bedrijf van 7 000 ha. leverde verleden jaar 40 000 ton rijst op.

Mede door zijn werk is de rijstproduktie in de Filipijnen enorm gestegen.

Over de gehele wereld experimenteren geleerden met de genetische structuur van tarwe, rijst, maize, haver en zelfs vele gele en groene groenten, om de produktie per ha. op te voeren.

Anderen waarschuwen evenwel dat deze „nieuwe granen” mogelijk het zaad van hun eigen ondergang bevatten!

Een expert van het Departement van Landbouw van de VS waarschuwde

verleden jaar oktober dat de nieuwe rijstsoorten nú misschien de verhongerende Aziaten kunnen helpen door enorme oogsten, maar dat het graan later misschien toch door de een of andere ongehoorde ziekte zal worden aangetast.

Nog een expert uit hetzelfde Departement, Quentin M. West, zei dat de rijst op den duur gevoelig zal worden voor plaatselijke ziekten of schade door insecten.

De nieuwe rijstsoort eist veel kunstmest en grote hoeveelheden giftige sproeimiddelen om de plant te beschermen.

Nog een ernstig nadeel is dat velen in de Filipijnen, waar de rijst veel gebruikt wordt, eenvoudig niet van de smaak houden. Quentin West critiseerde ook de snelle groeiprocessen van de nieuwe rijstsoorten, daar deze, gecombineerd met onvoldoende drooggelegenheden, tot verrotting geleid heeft.

De „wonderrijst” is dus eerder precies het tegenovergestelde!

Waar zal het allemaal op uitlopen? Hoe zal deze crisis opgelost worden?

Er komt een tijd wanneer — over de gehele wereld — „de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit” (Amos 9:13) — met andere woorden, er komt een tijd van zo’n overvloed dat men amper tijd heeft om de oogst binnen te halen, vóórdat het weer tijd is om te planten.

Ja, er is goed nieuws op komst ná de komende jaren van zorgen en problemen. Maar de denkers van vandaag schijnen volkomen in het ongewisse te zijn hoe deze gelukkige wereld tot stand zal komen.

IN DIT NUMMER

★ **PERSOONLIJK GESPREK**

Herbert W. Armstrong vertelt over zijn reis naar het Midden-Oosten en Japan in verband met de op handen zijnde activiteiten van het Ambassador College in die landen. Zie pagina 3.

★ **WAAROM DIE GAPENDE KLOOF TUSSEN DE GENERATIES?**

Waarom zijn zoveel jonge mensen van mening dat hun ouders hen niet begrijpen? Waarom verwerpen zoveel jongelui alles wat de oudere generatie voorstaat? Meer dan de helft van de wereldbevolking is jonger dan 21 jaar. Plotseling is de jeugd in opstand gekomen. Zal deze trend onze toekomst gaan bepalen? Zie pagina 5.

★ **EN NU—EEN REVOLUTIE ONDER DE AARDE!**

Een verontrustende pagina in de geschiedenis van de aarde staat op het punt geschreven te worden. Geleerden zijn tot de conclusie gekomen dat titanische krachten in het binnenste der aarde nieuwe, wereldomspannende catastrofes aankondigen — sommige in gebieden waar men ze het minst verwacht. Zie pagina 8.

★ **HEEFT GOD EEN DUIVEL GESCHAPEN?**

Volgens een onlangs in Nederland door het Gallup-instituut gehouden opiniepeiling, geloven er tweekeer zoveel mensen niet in de duivel als zij die dit wél doen! Heeft God werkelijk een duivel geschapen of is hij slechts het symbool van alle kwaad — een vage theorie? Zie pagina 11.

★ **INGRIJPENDE VERANDERINGEN IN HEDENDAAGS WERELDGEBEUREN**

Zie pagina 19.